

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Priposlanu se pisma tlekaču po 3 novč. svaki redak. Oglašiti od 3 redakah stoji 60 no., za svaki redak više 5 no.; ili u slučaju opetovanja uz pogodbu sa upravom. Novici se štiju poštarinom naputnicom (asogno postale) na administraciju "Naše Sloga". Ime, prezime i najbližu poštu valja točno oznakiti.

Komu list ne dolje na vrijeme, noka to javi odpravničtvu u otvoren pismu, zn koje se ne plaća poštarina, nko se izvama napiso: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Izlazi svakog četvrtka na običnu arku.

Dopisi se nevradaču ako se 1 netlekaču.

Noblijegovani listovi se noprimeaju. Prodajna se poštarinom štiji 5 for, za sulkako 2 for, na godinu. Razmjerno for. 3/4, i 1 za pol godinu. Izvan carovine više poštarina.

Na malo jedan broj 3 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Torretto br. 12.

"Slogom rastu male stvari, a nezloga sve pakvari". Nar. Pos.

Poziv na predplatu.

Koncom prošloga mjeseca iztekla je mnogim našim čitateljima predplata na prvo polugodište. Radlj toga molimo sve takove čitatelje, da nam izvole šim prije poslati predplatu za drugo polugodište, da nam nebude noprilikah kod uprave lista.

Ujedno opominjemo sve naše dužnike, da veđ jednom vrše svoju dužnost, jer će inače neugodno biti izvanđeni.

Svim onim prekorajnikom, kojim smo u novije vrijeme bez uspjeha poslali poziv na isplatu zastale predplate, obustavili smo početkom tekucega mjeseca šljanje listu, pridržavši se protti njim sva druga prava za utjeranje duga.

"Naša Sloga" oteti na godinu sa šmančke for. 5, a za sulkako for. 2; za pol godinu polevion gorje ciena.

Uprava "Naše Sloga".

Izbor bugarskoga kneza

Prodprošlo nedjelje sastalo se u Trnovi svotliko sobranjeh (velika narodna skupščina), da izabere Bugarskoj novoga kneza.

Dugo se je govorikalo, da će se sobranje baviti jedino administrativnimi pitanji knožovine, nipošto pako izborom onakova kneza, koga bi u današnjih okolnostih jedva potvrdila Turska i priznalo velovlasti, kao što to berlinski ugovor zahtjeva. Velovlasti neposlaha nići svojih zastupnikah u Trnovu, da nebi bugarske vlastodržeo prisutnost njihovih zastupnikah osokolila ili zaključko sobranja makar i muško odo-brila.

No, kao što su Europu u svojoj vrijeme izonećdili prevzeti u Plovidnu i Sofiji, tako je ostao i sada, nakon izbora novoga kneza, nezastvoćoni u tajno visoke politike svijet, zašćenjui šitajuć, da je narodno sobranje dne 7. t. m. izabralo u Trnovi jednoglasno princa Koburškoga za bugarskoga kneza.

Svakuomu je dostatno poznato, da imadu Bugari zahvaliti svoju slobodu i sve što danas posjeduju jedino Rusiji, koja jih je potoci krvi i milijuni rubaljah iz turskog robstva oslobo-dila. Nemanje to poznato, da je Rusija današnjim stanjem u Bugarskoj posevo nezadovoljna, ta da je često oćitovala, kako smatra sadanje bugarske vlastodržeo svojim najlućšimi protivnicu. Sav njihov rad, bilo u politici ili administraciji, smatra ona nezakonitim, to je jasno i glasno izjavila, da nijedan korak regenacije, nikakav zaključak sobranja neće nikada pripoznati ili potvrditi.

Uzprkos tomu savlašo regenti «veliko sobranje», da ovo učini posljednji dvojni korak, t. j., da izabere kneza, za koga se znade izviestno, da ga Rusija neće priznati.

Bugarski su regenti bez dvojbe unapred znali, da će prince Ferdinand Koburški, bude li po sobranju izabran, taj izbor primiti. Šim je naime izbor obavljen bio, prijaviše oni to mladomu princu, koji se je nalazio nedaleko Beča, a zatim je sobranje

odgodilo svoje sjednici, dok od princa nastigne odgovor.

Odgovor taj je zbilja odmah stigao. Prince Ferdinand, zahvaljujuć se regentom i sobranju na izboru, izjavlja, da prima izbor, te da je pripravan svo svoje silo posvetiti bugarskomu narodu, ako njegov izbor Turska potvrdi i velovlasti na to pristanu.

Tako su sada bugarski regenti sjegurni, da jih neće izabrani knez na oćodilu ostaviti, kao što je to lanjeko godinu učinio prince Waldumar, koga je sobranje bez njegova privola izabralo bugarskim knezom, to je on kasnije izbor odklonio.

No, izbor novoga kneza obavljen je ne samo proti izrićnoj volji Rusije, veđ je taj izbor i u oćitu opricni sa berlinskim ugovorom. Ugovor taj kaže, da se ima bugarski knez birati slobodnom voljom naroda knožovine Bugarske, kakovu je stvorio berlinski ugovor, t. j. knožovinu bez izoćdoña Rumelije. Sadašnje pako sobranje sačinjavaju zastupnici knožovine Bugarske i izoćdoña Rumelije, to su oni svi ukupno izabrali kneza, proma zastupnici ovo posljednje pokrajino po berlinskom ugovoru noimadu k tomu nitalkva prava.

Sada nastaje dakle pitanje, hoće li Turska sa velovlastini izbor kneza potvrditi, oćitočno na potvrdi pristati, to tako jednim mahom podržati berlinski ugovor, koga su one same stvorile. Pritano li na to Turska, tad će ona odobriti svo ono, što je bugarska revolucija u zadnje dvie godine izvela. Medjutim, prom je Turska u tom pitanju najvoćdna zainteresirana, ona će i kod toga igrati drugotnu ulogu. Glavno je naimo pitanje, da li su svo velovlasti pripravno odobriti najnovije dogodnje u Trnovi, za Englozku, koja roži na Rusiju, znade se pozitivno, da hi na svo pristahu, što je proti Rusiji nepareno. Austro-Ugarska, Italija i Njemaćka reć bi, da su voljne pristati uz Englozku. Za Rusiju rakoško, da će izbor bezuvjetno uzkratiti svoju privolu, smatrajuć ga nezakonitim činom bugarske vlade. Gledao Francozka, koja pristaje posljednje doba uz Rusiju, kaže, da će se i u ovom pitanju s njom složiti. Tako su i u ovom pitanju podijeljene velovlasti u dva tabora. Sad se dakle pita, koji li će tabor nadvladati? Na to pitanje težko je veđ danas odgovoriti.

U ostalom, reć bi, da je bugarska vlada pripravna i na smjelije korake, nebude li novoizabrani knez od Turske potvrđen i od velovlastih takovim priznan. Javlj se naimo iz Sofije, da će, sbude li se to, proglasiti knožovinu neodvisnom, šim bi uništili berlinski ugovor i postavili se u oćitu opreku proti svim velovlastim.

Škupiv svi u jedno, može se i bez diplomatićkog duha kožati, da je danas bugarsko pitanje zamršenije i pagibeljnije po mir Europe nego li bijaše još prije dvie godine.

Njeg. Velićanstvo car i kralj u Puli.

Njeg. Velićanstvo car i kralj prisustvovalo je dne 6. t. m. u Puli porinudu novo velike oćkonjašće: "Nasljednik prištola nadvojvoda Rudolf". U gorastnom trionu dooka bljahu s love i s doano strano nasljednika prištola Rudolfa namještona veliko tribuno. U radnici doano strano stajaše careki šator, pravodjion krunom i prostir ugovi. Na prednjom predolu bijaše namješton oćoklićni aparat, kojim je kod krestanja brada razbijena tradicijonalna staklonka šampanjca. Nekoliko stakliah radnikah i mornarah stajahu na brodu, šija je buduće imo bilo još na boku broda ukćerivano. Pošlednji polporanji, koji su još držali gorastnom trupinu, ukćonjeni su još prije dolazka gostih.

Na tribunah nakupilo se vrlo oćgantno oćbitništvo, gospodju u avletlih opravah, došim je u ostalom prostoru uniforma provlaćivaha frak. Kraj orakoga šatora stajalo vrlo mnogo zastupnikah na carovinskom vladu i zastupnikah avćjednih pokrajnihih. Vođ u 8 satih blagoslovljen je brod prvi put i to po oćbitju, pruzotiu od šifotćdnah blagoslovljen je posebno svaki posebit dio broda. Drugi blagoslov obnavio mnogo brzo, jer so blagoslovi oćbiti brod. Medjutim je podadmiral Maturović izdao oćaklićkom poščidno svoje nalogo. Ovi atjahu u plivom oćofetu sa staklićnim avletom u onoj kapi.

Donoć doavskih prije deset satih navlaci hitao iz topa, da je Njeg. Velićanstvo ostavilo jachtu "Miramar". Careki šator dovozio so predon grmljavinom topovah sa brodovah i utvrđnih. Sa svih brodovah i sa oćlahih zvuci burno huru, a glasno zasvlećalo pućko hlumu. Medjutim bijašo stao pred careki šator infallran opat Rudić sa velikom asistencijom pod nobito, koje držahu doćle mornara u paradnoj uniformi. U 10 satih došlo Njeg. Velićanstvo pradoćno od proćsane nadvojvodkinje Marije Terezije, gospođe nadvojvodah, podadmirać Sternocka, ministra rata grofa Bylandta-Rhaldia. Šitavo vojnićko pratnje.

Opak blagoslovi poščlednji put brod, zatim bućo ukćonjen žrtvonik i Njeg. Velićanstvo dalo znak, da so brod ima u moro razićoni. Ušeta budu razvoćana, glasha zastava Radeoćkijevu koradnicu i radnici ućeo polagati na zemlju velika stabla, koja još bijahu na brodu pristojćna.

Prije nego je brod porinut, oslovio je zapovjednik ratnoga pomorstva podadmiral barun Sternock Njeg. Velićanstvo ovim govorom: Vaše Velićanstvo! Gospođaru promilostivi! Noizerpivoj milosti i blagodonaklonosti što ju Vaše Velićanstvo toli oćbitatom mjerom poklanja oružanoj sili, ima danas ratno pomorstvo zahvaliti visoko odličkovanje, što možo danas na obali jaćurskoga mora pozdraviti svoga vrhovnoga ratnoga gospođaru. Porinudo svetćni ju dogodnji za svakoga mornara, voliććran uslieć blagonaklonosti Njeg. Velićanstva naše promilostivo carioe i kraljice, koja je blagodonostojala zastupana proćsano gospođjom nadvojvodkinjom Marijom Terezijom promilostivo kumovati brodu, proizašću iz doćranće snage i domaćih sredstavah. Dozvoli mi Vaše Velićanstvo, da daćem najsjernijega izraza nepromilostivu šćvatva hvalie, što napunja svakoga pripadnika ratnoga pomorstva, itd.

Njeg. Velićanstvo odgovori šlicćdoć: "Pravim zadovoljstvom napunioća Mo ridoć, što sam jih notom saslušao; ta iz njih govori plemeniti onaj duh rodoljublja i požrtvoćnosti, koji je vaza nadahnjavao. Moju oćbitu ratnu mornariću, to našno rjoćta izraza u sjajnih i slavnih djećih. Kao svaki put tako sam i ovaj put probavio veselje dušo u Vašoj sredini, gdje se mogoh uvjeriti o ratnoj izobrazbi i avićobržnosti Maćeza brodoviah. Neka je

zato izraženo Moje podpuno priznanje, Moja najtoplja hvala, Vama gosp. podadmiraću, kao zapovjedniku Mojega ratnoga pomorstva, to svim njegovim pripadnicima. Uznošita svetćanosć, što ju danas slavimo, od oćbitljno je važnosti za Moju ratnu mornariću; brod, što ga puštamo u more, ima da znatno oćjađa pomorsku silu mornarjice. Neka dakle zaplovi valovojem, da u rodovih ostalih brodovah nadjo dostojno mjesto, a dojudi li božja volja, da u boju spoji uz slavno našo zastivo i nadajto pobijedu i slavu".

Nadvojvodkinja Marija Terezija rećo ovaj govor: U ime Njeg. Velićanstva naše promilostivo carioe i kraljice krestim to imenom "Nasljednik prištola Rudolf". U blašu valovja i u nuždi boja štitio to Bog, donosi zastavi Austrije slavu i čast, nialud novlaidan bodom mornarjice.

Po tom priticanu dugme na aparatu, na brodu razloć so staklićna šampanjca i Njeg. Velićanstvo okrono se k gospođji nadvojvodkinji, koja so rndostno uzrujanu smjela. Sa boka broda padno zastor i ukćanosć so ridoć: "Nasljednik prištola Rudolf nos pluribus impar." U taj čas poćo so gorostas mieniti; iz štandio i štandio griali zvuci gromko "hura" i brod so polugno mienioć k moru. Sa drugih brodovah zagrumio topovi, prava gromika tutnjava rndosti, nial slavljem švojčojega ruda i znanošći. Nekoliko metarah od doeka rjidaše su u moru brod. "Nasljednik prištola Rudolf".

Od proćsano gospođe carevno i kraljovno Štefanjlo pripjela je zapovjedniku ratno mornarico ava bradjavica: Iakronom rndosti primam Vauu viost o arotiom porinudu, to šaljeu Vama i šitavomu dastidćkomu abruu naše najrdnadnje štackica. Šticao kapi taj brod na svet našoj demovlji i na posao našoj mornarići, slavu i pobjedu. Štefanija.

Njeg. Velićanstvo izdalo je podadmiraću barunu Sternocku zahvalno provlaćnje rućno pismo.

U arudu proglaćdalo je Njeg. Velićanstvo oćajno razvleććjoni grad, u 10 urah odputovulo je iz Pulo u Bać.

Novi zakon ob ovrhi (eksekuciji).

Prvim danom doćdnega mjeseca agusta stupiti će u kriepost novi zakon ob eksekuciji, kojim so došandanji prilidno mienija i to "na korist dužnika". Pošta je već dio našeg istarekog puđanstva žilićbožo višo zanje zadužon, mislimo, da će mnogim ovaj velovaćni zakon dobro doći, zato mi ovo i donasamo ovdje, posvo u kratko, glavno njegovo toćko.

Zakon taj nosi datum 10. junija 1887. br. 74 d. z. i. a stupa u kriepost, kako špomonusmo, 1. agusta. On ustanovljuje, da so osadn nećo više moći plieniti oćdielu, postolja, rubonino, potrobita pokućstva u stanu i kuhinji, u koliko su ti predmeti nećobnoćno potrobiti dužnika, njegovoj obitćlji šil slućidććadi; zatim so nećo moći plieniti šil živ. u (hrane) naložebog so u kući dužnika, dostatnog za proćiviti dva ćodna na to koliko dana potrobita drvlja za gorivo.

Itio tako prostu je od eksekucije dužnicić jedne krava muzica, ili su izbor dužnika dvie kozo ili tri ovco muzice, su potrobitom za te blago krmom za vrijeme od dva ćedna, u koliko su to životinjo potrobita dužniku ili njegovoj obitćlji da proćivi.

Kod zanatljih i obrtnikah nećo so smieti plieniti niti eksekutivno prodavati oruđje potrobito njim za štoranje zanata; oćženonim nećo so smieti plieniti žoniboni praton, a nikomu pisma ni drugo špionćobržnosti Maćeza brodoviah. Neka je

Domada zemlja, koju je toll žarko ljubio, krije mu mlađahne kosti. Ali smrti, koji si okrutna! Od ono malo sinovah, što si je sirota Istran tozkom mukom i silnim žrtvami uzgaja, da mu dahna sutra rano goja i vidaju, nomilosrdna smrt ugrabu mu ponajbolje!

Čestiti Antuno! Uživao raj noboski, a sjetio se samo i Tvoje nevoljne siročice sestro!

Imenovanje. Ministar financija imenovao je poročinog nadzornika g. Fr. Koko, poreznim višim nadzornikom u Primorju. Kancelista kod suda u Pazinu, g. J. Rusanin, imenovan je od prizivnog sudista u Trstu voditeljom zemljišnih knjigah u Pazinu.

Diocezanske vijesti. Doznajemo, da će biti visva promjesta župa dubrovačkih u trišansko-koparskoj biskupiji. Iz Pazina nam pišu, da idu tamošnji duh. pomoćnik gosp. Ante Šušulac u istom svojstvu u Gradisce, a g. Grašić, duh. pom. iz Gradisce u Zadnju, a g. A. Požar, duh. pom. u Zminju kao župe-upravitelj u Gologoricu.

Razpisane službe. Ravnateljstvo financija za Primorje razpisalo službu nadzorničku vještbenika sa plaćom od for. 800. Molba valja uložiti u roku od 4 tjedna. Dokazati treba poznavanje njemačkoga, talijanskoga i slovenskoga ili hrvatskoga jezika.

Kod o. kr. zornaleškoga suda u Trstu otvoreno je mjesto kancelista. Molbo treba predati do 12. augusta. Podaci: a) sa tromjesečnom sudbonom praksom; imadu prednost.

Vazna narodna. U zadnjem broju „Edinosti“ čitamo, da je predsjedništvo prizivnoga suda u Trstu izdalo naredbu na svo područje sudovo, da se imadu svi sudboni uložiti rošavati u onom zornaleškom jeziku, u kojem bijahu postavljeni. Sada odvisi dakle od naših stranaka, da, ako se zakonom ili naredbom, uvedu narodni jezik u svo sudovo.

Porotna zasjedanja započeli će u Trstu dne 20. szeptembra, u Gorici dne 19. szeptembra t. g.

Nošto o deputacijah u Pul. U posljednjem broju javimo, kako bijahu hrvatske i slovenske deputacije milostivo primljene i nasluđane od Njeg. Veličanstva u Pul, a ovo nas danas, da ono izvišće ponešto popuniti i razbitirati. Ponačanje valja nam spomeniti, da bijaše osobnom deputacijom zastupana i obdina Baška, što nam je značaj put sluđajno izbjeglo.

Glado obavile pojedini obdini, da će biti primljene od Njeg. Veličanstva, doznajemo naknadno, da je komisijki kapetan poslao na svo obdine poslanicu talijansku okružnicu, kojom je javljeno, da mu je „kontroledor“ od namjestništva oglaseno, da se imadu imove eventualno odnasti se inačudih deputacijah čim prije namjestništva prijaviti. Nije dakle rođeno, dokada se imadu to javiti, ali, da se mora odgovor od namjestništva čekati. Ovo izvišće napisa još skoro da nekako nešto deputacije nosiše na sjedilu. Nekojim namime nije od namjestništva stiglo nikakav odgovor, a drugim se brzovjalo, da je „zu spit“ (prekasno). Tako je primorje obdina Podgrad plameno javilo dne 2. t. m. namjestništva, da šalje deputaciju u Pulu. Ovo je imalo primiti pismo dne 3. t. m. u jutro. Odgovorilo je brzovjalo pod naslovom: „Comendei Vorstehor Castelnovo, Valosen, to bijaše brojaj odnasan u Valosko, odakle ga odposlaše poštom u Podgrad, kako je prispio u ponodjeljak kad no bijaše jur deputacija sasluđana od Njeg. Veličanstva. Brojav je glasio: „zu spit“.

Kastavska obdina brojajevila je dne 2. t. m. po podno namjestništva imena i govor deputacije. U 9 sati na večer istoga dana došlo je na kot. glavaruštvu odgovor, koji bijaše obdini priobčen u nedolju jutro u 10 sati. Odgovor je i tuj glasio: „zu spit“. Sasvim tim bijaše i ova deputacija kao i ona iz Matrije i Voprinca u audienicu primljena, što je izposlovaš naš zastupnik g. dr. Vitezić u Pul.

Glado Voloske deputacije doznajemo, da je ova primila odgovor od namjestništva, dotično od kot. glavaruštvu u nedolju dne 3. t. m. u 6 sati i 5 minuta poslije podne, i to povoljan odgovor, da će biti primljena. Kastavskoj hrvatskoj obdini odgovorilo se u subotu na večer, da je prekasnno, a voloskoj talijanskoj (i) u nedolju po podne, da je na dobit!

Nadalje doznajemo, da je kot. glavaruštvu u Kopru posebnom okružnicom javilo svim obdinam, da dolazi Njeg. Veličanstvo u Pul i da će primiti dne 4. t. m. u 10 sati deputacije obdina, dočim

u Voloskom kotaru nobijaše o tom nijedna obdina od političke oblasti obavješćena. Noznamo zbilja kako da si to protumačimo!

Napokon javljamo, da bijaše naš prvak i narodni zastupnik prvaj, g. dr. Vitezić od Njeg. Veličanstva osobitim načinom odlikovan, što ga je uzvišeni Vlada svomu stolu pozvali blagoizvolio. Kao zastupnik, zornaliki ili državni, nobijaše nitko osim Vitezića takovim načinom odlikovan.

Saboriki izbor na Rieci. Bilo kod vina ili piva, u kavani ili na šotnji, svagdje se je razpravljalo o izborih toliko, da je to već bilo dodijalo, a sada pošto je izbor obavijen, sve je utihnulo. U jutro na 22. junija, kako govori pjesnik, još zornica nobijaše pomolila lice, ovo cela hijuda Osornatonovih plakatah, koji su raznani i prolupljeni u gradu, na Brajfi, Plaai, Kozali i po svojoj Rođini. Kod hotela Denk ološ šest sati još bijaše mal da no divo stotino radnika, koji najvred rade na pare brodih i u tvornici na Mlaki. Ovi ljudi u svođenom odjeću došli su po nalogu; pripravljani su barjaka s Osornatonovim imenom, nataknuy na klobuko nerjo madjarsko i ridoško boje. Pivo njim nije uমানyako prodima bijaše rano u jutro. Na sudim silih dođo glasba. Tad se radnici uputiše po gradu. Na dohu jim voliki barjaci, a obdini od njih po jednoga u ruoi. Vikali su neprestano: a v i v a Osornatonovi! Strano, koji je to vidio, bit će rekao, tu mora biti voliko odudovolju, dođu u onoj dobi nije bilo neg „pivo“, a barjaci kao i obdini. Lopo su naši radnici marširali u najboljom redu, kako da su uvlađani bili za tu zgodu.

Obdini su najznatnije ulice, pak no oko osam sati poručili prod magistrat, neprestano vidio, da živi Osornatonovi! Kada bi se komu osušilo grlo, nije mu bilo neg skočilo do Urolon, gdje je bilo svo plaćenje. Male za tim ono oko podoseč bosonogo dođurilo sa naplavan od karte: V i v a Madorspah, oko kapo, ili oko glavo, tko je bio box kapo. Prvo dođo je tu novu dohu jedan nadgradyjotnik. I on je nosio dva ili tri barjaka. Vidio dje: a v i v a Madorspah! pak se porođio prod magistrat. Vidu jedn, vidu drugi, glasba svira a izbornici po dva, po tri iđu glasovati. Nekoji izbornici bili su obdini, da će glasovati za novoga kandidata, ali viđoši podozvan dođurilo, koja viđo: a v i v a Madorspah, svi mi se isti glasovat. Vodja nadgradyjotnik nam med djeosom pokaza nadvladati viku radnika, nu to mu bio jalov posao. On puđo za to vikati: V i v a i l v o t e l i b e r o t V i v a i l d e p u t a t o f l u m a n o t V i v a P l u m o d e i P l u m a n i i d j e a n n o p r o p r t n o d v e r d o z a n j i m ; a l i s v a t k o j e m o g a o v i d i t i , d a n a p r o t i v n o j s t r a n i s t o j t v i d n i i n o v e t , d o d i m n i s u M a d o r s p a c h o v i h m a l i a e o j d o n g a l i d v a d o g a t a n i , k o j i n h o t e j i s t o d n j o n p r i p r a v i t i i z b o r n i k i r e k l a m .

Nadgradyjotnik vidio, da je njegovu doča vikanjem izumogla, povedo ju u Lleydovu plovaru, gdje su djeos od vosolja skakala, jer bijaše za njih pivo i tripe pripravivo, a možda toga još nisu nigda okušali, budući su odavno ona vromenu probla, kada su šaktini i djeos na Rieci plovrala.

Kada se je junaški doču okriepila, vrat se opot pred magistrat, da na novo vide: a v i v a M a t o s p a t i N j i l o v v o d j a s a m n a b r a n i k u , i o n v i d e , a v j o r n a d e t a o d g o v a r a .

Obdini su dva sata po podno, kada se doznalo za uspjeh glasovanja. Stari zastupnik dobi 278 glasova, a novi kandidat samih 68. U listinu bijaše unošeni samo 708 izbornikah, a po nomarnosti ili radi drugih razlogah ostalo je neuvršćenih oko-300. — Dakle, ako se činovnici uzmu u obzir, nije ni vlada imala baš sjajnog uspjeha. Soljaci iz okoline glasovaše kako sami govore za strana, „zađ da tako želé gospodin Clotta“ a drugoje i nemože biti kada svoga Vitezića i Nabergerja žalboše neimaju.

Hrvatska stranka nije glasovala nehot to dati glasa Madjaru. Mislio se, da će ovoga puta nekogi glasovati, ali pošto je kandidat kazao, da je riečka narodnost talijanska (sic) tada Hrvat glasovati nemože i nećo.

Imademo još jednu malu stranku, tako zvanu autonomnu, neodrišanu, koja nije htjela sudjelovati kod izbora. Program ove stranke nije još poznat, a govori se, da sam vodja stranke nozna što hoće, već opozicija za opoziciju.

Nakon proglašenja izbora razbježala Madorspachova četa, a naši radnici s glasbom, opot marširali po gradu; pod večer odpođnuu u Cecilinovu, gdje jim čekalo jelo i pilo „a maka“. Sve je pla-

đono bilo, a platilo je tko platiti možo. Pošto se radnici dobro okriepiše, položilo barjake i podjase vazdu u radu marširajuć po doma. No budući je „i v i n o v o r i t a s “, nisu mogli onako veseli a da no zapjevaju po Corsu domaću pjesmu hrvatski. Sve je dakle uzalud. Riečan a okolišano osobito, može se protivati koliko komu drago, ali ako je počeoš malo, nadi ćeš izpod kože čisto Hrvat.

Počet će nas opet pohodjati Madjari; javiti ih Yam o njihovom dolazku i boravku ovdje, a medjutim kildo Yam: do Vidova Vaš.

Brajd a r . Maetna plaća. Iz Kaufanara pišu nam 10. t. m., da je tucanajzi načelnik upravio molbu na obdinsko zastupstvo, da bi mu ono odlučilo „maetna“ plađu jer da ovako nemože obdini služiti. Načelnikov zamjonik i inače prijatelj, koji je zastupao oduzetoga načelnika, uzprotivio se prvi „masnoj“ plaći, a toga mjenjača bijahu i ostali zastupnici, to bijaše jednoglasno zaključeno, da se zabavi načelnikova molba. Tako će morati g. načelnik služiti i nadalje bez „maetno“ plaće ili odrediti se časti, uz koju bi morao omanjivati.

Obdinski izbori u Motovunu. Prijatelj iz Motovuna poslao nam talijanski „Avviso“, kojim se obdinarom motovunskim javlja, da će biti izabrano litino za buduće trogodišnje izloženo obdinarom na vid kroz dočiri tjedna od 10. julja napred, a rok za reklamacije, da je ustanovljen od 10—18. augusta, t. j. osam dana.

Upravljamo nam rodoljubo u onoj obdini, da se na vrijeme obavjedoše, da li se listino pravilno i zakonito sastavljeno, to da priprepa svo što treba za eventualnu reklamaciju. Uvjerovali smo, da će imati i tako razloga reklamacijam kano i svuda drugud; gdje narodni protivnici obdini mladijaju. Ujedinio sjedimo sve tucanajzi našo pravilo, da se sada ozbiljno na rad, da poduče narod, da se uložo u listi kandidata, uobće, da se poslako svi mi sredatvi, koja njim zakon dozvoljava.

Narodni protivnici radio već sada nasumo po zakonu, već se služo kao za pripravu prostajkimi i nezakonitimi molbami. Tako su primorje i t. m. u Motovunu g. župnika J. Zileta pjeskom obavjivali, za njim vikali i durali se, a čujemo, da se pripravljaju i štiretji kulturno vromovom, ognjom itd. našo izbornike dočekati. Nije njim dakle doat, da pozvatja izbornici k nobi, osobito one, koji su zadržali, to njim se jelo svakojakimi strajki već hod, da jih zastraše i barbarkimi djeli, kojih nobi smio iolo pamotan čovjek biti apomenuiti.

Ufamo se, da se nešto dati naši izbornici nišim zavarati ili zastrašiti, to da će političke oblasti proizvoditi s hodno kerako, da se izbori obavje zakonito i slobodno, jer bi inače na njih njihova odgovornost za moguć norod li nezakonitost.

Crkvena sv. Cirila i Metoda u Rimu. Dne 2. tok. m. bijaše posvećena u Rimu nova kerana crkvena (kapela), koju je do agrnđiti u baziliki sv. Klimenta sr. Otac papa Lav XIII. na čast slavenskim apostolima sv. Cirila i Metoda. Pomogli kapeli: bijahu poloznati prigodom volikog slavenskog hodočasnika u Rim god. 1881.

Posveta crkvice obavljena je svilkim sjajem. Sv. O. z. dao je napuniti na silik, koju predstavlja sv. Cirila, nekoliko glagoljskih ridoših glagoljskim slovima, da se tim bolje proučiti voliko poslanstvo, koje je vršio sv. Ciril medju slavenskim plemenij. Ovu vlast šaljemo naposa na utjehu porečkoma listici, koji je onomad htio predstaviti sv. Ota kao poprijateljstva slavenske liturgije, koju da tobož zabranjaju il ukido.

Bogata lovišta. Jedno najbogatijih lovišta u pogledu svaki biti će po svojoj priroči lovište gosp. Monodorf-Pouillya u Boshovitzu u Moravskoj; tamo bo je točejom prošle sezone ubijeno preko 8000 komadah srnaha. Najveće pako bogatstvo u pogledu medjednih postoji od svih evropskih zemaljah valjda u Sedmogradskoj; tako je n. pr. za prošle sezone ubijeno samo u lovištih grofa Tekeljki više od 50 komedah tih grabožljivaca. U posljedih barana Nathaniela Ratschida, nedaloko Schillersdorfa u Slazkoj, ubijeno je 7000 komadah gnjetelovah.

Životinje u dubokom moru. Dugo se je tvrdilo, da ribe, i u obćo svo morskoe životinje, nemogu živiti u velikih dubljinah, jer im tuj manjka posvoma svjetla i toplina, glavni uvjeti života. Novijo doba učinijoni pokusi u morsknoj pučini nedaleko Maroka oboriso posvema tu tvrdnju, jer u dubini od 500 do 4000 metaraha našoše raznolikih ribah, rakah i morskih paukah; narav je providila mnogo til životinjah sa fosforujućimi pločicama, koje

jim razsviđoštaju tminu morskog ponora, a druge, koji pužo po tlu, vodi mjesto obćih noka vrat tankočudnog pipala. Nađošo i ogromnih spuvažah, u obće su životinje silno one, koje se giblju i živa blizu ili na površini morskoi, nu ustrojeno po naravi prama životnim potrebam uvjetovanim u toj silnoj dubini.

Kako se je pljanac pomirio sa svimi svojimi neprijateljima na smrtnoj postelji? Bijajno neki dade si donesti čašu vode, to reče: prije smrti valja, da se sa svimi mojimi neprijateljima pomirim — i na to izpijo čašu vode.

Memla vijest. Iz Napulja pišu, da se je u solu Corato, nedaloko grada Barlette, pojavila kolera, to da je od pet oboljelih osobah, umrla jedna. Iz Catanije i Palerma dolaze još groznije vijesti, da tamo već do stotina osobah na dan oboli, a mnogo jih umre. Očuvaj nas Bože to strahot!

Ponudjena razprava kod vojničkog okršćenstva. Dne 20. julja 1887. u 11 sati prije podno biti će kod o. kr. vojničkog okršćenstva u Trstu pismo o ponudbeno arazprava radi iznajmljivanja dostave silna, to slobodno, posaipne i krovatno alame, zobi drvalah za gorivo i kamionitog ugljena za trđanaku i koparsku podruje; za dobu od 1. sept. 1887. do konca augusta 1888.

Isti dan primiti će se također prodajno ponudba za dostavo od 2500 kub. met. tvrdog gorivog drva za Trst.

Potrajno obavijesti mogu se saznati iz oglasa u službenom „Osservatore Triestino“ dne 8. julja 1887. uvršćenom, to ponudbeno trđanaku, ložodko kod trđananskog o. kr. vojničkog okršćenstva, koje se dohiva (kao i drugi) uz oćinu od 4 novčića, kod imonovanog okršćenstva.

Neuku nauka.

Koloci na vinograde. Ondje, gdje lože nisu gojono u rodove, pa se mogu na žicu privođivati, od volikih si i to novotli po gospodaru koloci listi koci, i to u dva razloga. Najprije, jer je težko nabavljati dobrih kolocah i uz prikladnu oćinu, a drugo jer koloci lako gubiju. Ograjenje kolonc, može se donoklon zapriečiti, tur njihova trajnost produljiti, ako se postupu kako sledi. Uzanu se koloci po mogućnosti od jednako dobijli, po sve, dlužni oćinti im sa koru, pa zasotre na jedan in drugi kraj. Nuzto se stavi kuhati na vatru katretnu, i pripravu se amjosa od 2 doh papula i doh prašine i i doh živog vapna u prahu. U vroli kateam umoči se jedan kraj koloca nešto za 50 cm. pa se drži noko vrijeme u tom vrolom kateamu, onda se izdri pa posre onom sjajenom od papula, prašine i živog vapna. Ova amjosa se okori na koloci i čuva ga od gubilbe. Ista radnja obavti se i sa drugim krajem koloca. Jedno godino zasadi se koloco jednim krajem u zemlju, a drugo godino drugim. Na taj način usli se oćelu godinu dana omaj kraj, kojlio godinu dana prije tipio od vluho u zemlju. A vluha pak nemože da ga luko natjera na gublilbu, jer sa jedno strane brani to kateam, a sa drugo tvrda koru od prašine, papula i vapna. Za prirediti na ovakav način 1000 kolocah, potroši se nešto oko 65 novčića.

Talog od kava kao džubar (gnnj). Premda kava postaje danomice skuplja, ipak se ona danomice rabi sve više. U Austriji računsa se poprieko, da svaki stanovnik potroši 1 kg. kave, u Belgiji 3 kg., u Holandiji čak 6 kg. na godinu. Koliko daklen taložina mora da ostaje, to je nevojzvoljno, a sve sa ta taložina gubi. Istraživanjom uvjerio se jo komičar Payton, da taložina od kavo sadrži puno dušičnih sastavnih i fosfornih soilih. Taložina od kavo je osobito prikladna za gojitbu cievica, jer no namo da daju hrane zemlji, već ju i rahli i čuva dotično cievicu od ušli i drugo gamadi.

Maslac može se čuvati križak i sladak preko godine dana, ako se drži u razli, oju se prirođuju kako sledi: — U 2 1/2 lit. vode nastopi se toliko soli, da se voda nasiti, pa se toj razoli doda 60 grama salitrovno i 1/2 kg. sladora. Ukuba se sve dobro, opjeni, pa prieka da ohlad i da se otaloži. Dok se to dogodi, izgnajči se i oćali maslac dobro, pa umješi u dugoljasto komado od 1/2 kg. — Svaki komad zamota se u kopronu (mousseolin), pa maslac u zamljeni lonac. Povrh svih komada metne se komad ploče posre čiat, pa onda ulijo rasol, da oblie plovu za 2 ili 3 prsta. — Lonac se onda privozto porgamentnom hartijom ili se inače zaopi. Ako vremenom izhlapi nešto razoli, nadohije se.

